

Midnattsropet

Nr 4-1972-årg. 13-pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Det finns bara

Vägar:

Livets

Fördärvets

Riken:

Ljuset

Mörkrets

Herrar:

Jesus Kristus

Satan

Mål:

Himmel

Helvete

Snart ett år...

Nu har snart ett år gått sedan maranatafolket i Stockholm tågade in på Johannelund. Förhoppningarna var stora för ett år sedan och vi kan med största säkerhet påstå att dessa uppfyllts. Johannelund har inte bara blivit stockholmarnas eget församlingshem utan kan man säga hela maranatafolkets "högkvarter". Tidningen Midnattsropets kansli, redaktion, distribution och MR:s musikproduktion har som framgått av tidigare artiklar i MR flyttat från trånga, dåliga lokaler på Surbrunnsgatan till ljusa rymliga lokaler på Johannelund. På Johannelund hålls evangelistdagar, ungdomsveckor, bibleskola m m, vilket betyder att Johannelund är en gemensam knutpunkt för maranatavänner inte bara i Sverige och övriga Norden utan även i andra länder som t.ex. Spanien, Brasilien m.fl.

När Stockholm stad erbjöd Johannelund åt maranataförsamlingen i Stockholm var huset inte i helt acceptabelt skick. Det var mycket som måste göras innan huset var beboeligt. Bl.a. måste värmesystem och avlopp ses över och repareras. Många rum fordrade målning och tapetsering.

Köket måste delvis byggas om o.s.v. Allt detta arbete har utförts av kunniga och duktiga bröder med broder Robert Sund från Örebro i spetsen. I normala fall hade löne- och materielkostnaderna för dessa arbeten uppgått till flera tiotal tusen kronor, men tack vare att våra bröder dels inte krävt någon ersättning för sitt arbete och dels påpassligt inköpt materiel och erforderliga inventarier från rivningshus i Stockholm har utgifterna kunnat hållas på en mycket låg nivå. Men trots detta har kostnaderna varit betungande under detta första år. Det finns faktiskt ännu en hel del obetalda räkningar. Därför vädjar vi nu till alla MR:s läsare, som vill vara med och befrämja Guds verk, att använda bifogade inbetalningskort och sända en gåva till Johannelund.

Gud älskar en glad givare. Vi tackar på förhand för den givna gåvan.

Fridshälsningar

Kristian Westergård / Kassörerna för
Ralf Ström / Johannelund

ORDET OM RIKET

JESUS GICK UT från huset, där han bodde, och satte sig vid sjön. Då församlade sig mycket folk omkring honom. Därför steg han i en båt; och han satt i den, medan allt folket stod på stranden.

OCH HAN TALADE till dem mycket i liknelser; han sade: "En såningsman gick ut för att så. Och när han sådde, föll somt vid vägen, och fåglarna kommo och åto upp det. Och somt föll på stengrund, där det icke hade mycket jord, och det kom strax upp, eftersom det icke hade djup jord; men när solen hade gått upp, förbrändes det, och eftersom det icke hade någon rot, torkade det bort. Och somt föll bland törnen, och törnena sköto upp och förkvävde det. Men somt föll i god jord, och det gav frukt, dels hundrafalt, dels sextiofalt, dels trettiofalt. Den som har öron, han höre."

DÅ TRÄDDE lärjungarna fram och sade till honom: "Varför talar du till dem i liknelser?" Han svarade och sade: "Eder är givet att lära känna himmelrikets hemligheter, men dem är det icke givet. Ty den som har, åt honom skall varda givet, så att han får över nog; men den som icke har, från honom skall tagas också det han har."

HÖREN ALLTSÅ I, vad som menas med liknelsen om såningsmannen.

När någon hör ordet om riket, men icke förstår det, då kommer den onde och river bort det som såddes i hans hjärta. Och om en sådan människa kan det sägas, att säden såddes vid vägen.

Och att den såddes på stengrunden, det är sagt om den som väl hör ordet och strax tager emot det med glädje, men som icke har någon rot i sig, utan bliver bestående allenast till en tid; och när bedrövelse eller förföljelse påkommer för ordets skull, då kommer han strax på fall.

Och att den såddes bland törnena, det är sagt om dem som väl hör ordet, men låter tidens omsorger och rikedomens bedrägliga lockelse förkväva det, så att han bliver utan frukt.

Men att den såddes i den goda jorden, det är sagt om den som både hör ordet och förstår det, och som jämväl bär frukt och giver dels hundrafalt, dels sextiofalt, dels trettiofalt."

(Matt. 13)

Så här beskriver alltså Jesus fyra olika sätt att höra ordet om riket. Hur tar Du emot Ordet?

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen

ÖVER- VINNANDE KRISTUSLIV

Den sanna kristendomen bärs upp av den kristustrogna församlingen, som måste leva i ständig förnyelse helt avskild från all upplösande världslikställighet och fri från all mänsklig centraldirigering. Det finns ingen makt eller några yttre omständigheter, som kan förhindra församlingen att förverkliga sitt gudomliga uppdrag då hon förblir i detta uppriktiga trohetsförhållande till Jesus Kristus. Försonad, rättfärdiggjord och helgad genom Jesu blod bär församlingen i Andens kraft fram uppståndelsens segerrika evangelium, vars höga mål är evigt liv för var och en som tror.

Församlingen kommer i alla tider att befinna sig i ständig konflikt med världsandan under vilka former den än uppenbarar sig. Den kristnes frimodiga vittnesbörd i ord och gärning är ett mäktigt vapen mot tidens förråande och alltmer tilltagande förakt för livet denna världsanda under sken av humanism och civilisation ger nya och rafflande prov på.

Såsom gäster och främlingar på jorden bör det vara självklart att de kristna skall stå utanför denna tidsålders alla sociala, politiska och militära uppgörelser i det kalla eller heta kriget. Den som accepterar mord som medel för att lösa sociala eller mellanfolkliga problem bryter mot det kristna kärleksbudet och placerar sig utanför församlingens övernationella brödragemenskap. Icke svärdet men korset är församlingens alternativ. Kollektiva maktdemonstrationer eller humanitära aktioner i syfte att skada eller släcka liv kan aldrig rättfärdigas. Alla former av legaliserad utrotning verkar demoraliserande på hela mänskligheten och banar väg för våld, brutalitet, sadism och allmän laglöshet.

Den som vill vara Jesu lärjunge måste var dag ta sitt kors på sig och efterfölja honom. Trosvandringen med honom för med sig allvarliga konsekvenser. Fri och oberoende av alla världsliga ok lever församlingen sitt överflödande Kristusliv genom män och kvinnor som offrar liv och medel för att utbreda Guds rike.

Lika litet som församlingen låter sig påverkas av statligt tvång i avgörande trosfrågor lika omöjligt är det att finna någon gemensam nämnare för kristendom och politik. Det är ett stort fattigdomsbevis andliga ledare företer då de belastar de politiska partierna för det andliga förfallet i tiden. Därmed underkänner de fullständigt det berättigade i sin egen existens och kraften i det evangelium de predikar. Andliga problem kan aldrig lösas med politiska medel. Politik kan varken kristna eller avkristna ett folk. Möjligen förkyrkliga eller avkyrkliga. Och det är förvisso icke samma sak. Evangelium är nämligen till sin innebörd något helt annat än den idealism och det urvattnade reformprogram som presenteras av sammansvurna moralister med de mest olika trosinriktningar.

Äktheten hos en väckelse i nytestamentlig mening uppenbarar sig däri att den vänder sig till individen såsom ett nådeserbjudande från Gud till frälsning *ut ur* tidsålderns onda väsende. En väckelse börjar alltid med Guds folk! "Om den signal, som basunen giver, är otydlig, vem gör sig då redo till strid?" En verklig väckelsesignal samlar Guds folk till bön och för dem in i en väntande och vakande ställning. Väckta och förnyade blir de bärare av Guds heliga eld till sin samtid. Striden är andlig och kan icke vinnas med köttliga vapen hur starka dessa än kan förefalla vara. Då församlingen är där hon skall vara blir hon en stad på berget vars ljus icke kan döljas. Hon blir utsatt för många attacker och listiga anslag men kan icke neutraliseras av mörkrets styrkor.

Lidande väntar den som valt gå korsets väg. Men genom detta lidande uppenbaras Guds kärlek. Även i vår tid möter troende människor föraktet och det djupt rotade hatet från korsets fiender. Myndiga herrar träder upp mot deras tro och förleder till handlingar, som är regelrätt förföljelse. Denna mentalitet är av gammalt datum och är från tid till annan av allt att döma mycket dominerande hos samhällets olika människovärdande individer och institutioner. Men det finns ingen anledning rygga tillbaka för detta motstånd än mindre låta det bli orsak till att man kastar sig in i det partipolitiska käbblet för att med köttliga maktmedel värna om mänskliga rättigheter. Ett adelsmärke för all sann och levande Gudstro är att den blir motsagd, men den visar sin styrka därigenom att dess bekännare står fasta och orubbliga på den onda dagen och behåller fältet efter att ha fullbordat allt.

Det är till sist det personliga ställningstagandet hos varje kristen som betyder mest i denna totala strid mot onskan. Hela livet blir en bekännelse om församlingens utomvärldsliga mål och en förberedelse för den slutliga ingången i trons rätta fädernesland.

Den Jesus jag mött . . .

Av
KARL-GEORG
ROGNSTAD

Under de sista månaderna har Skandinavien nåtts av en opera från USA "Jesus Christ Superstar". Denna opera har chockerat många människor, samtidigt som en hel del människor visar sig vara väldigt imponerade över stycket. Bland dem som har blivit chockerade är jag, och jag vill verkligen protestera. Den Jesus som blir presenterad i denna opera är *inte* den Jesus som jag har mött. Operan presenterar Jesus, men bara som en "superstar". Han var en god och snäll människa som hjälpte dem han mötte på sin väg. När denne "superstar" sedan dör på Golgata tillsammans med två rövare, slutar hans liv, och hans historia avslutas med att han blir lagd i den grav som låg vid Golgata.

Nåväl. Detta är inte den Jesus jag mött som min personlige Fräl-

sare. Den Jesus jag mött, och som jag tjänar är Guds egen son. Han kom hit till jorden för att gå den väg som Fadern ville att han skulle gå. Den vägen som skulle göra det möjligt för människorna att igen få kontakt med Gud. Skulle Jesus vara den mannen som blir presenterad i "Jesus Christ Superstar", är vår tro förgäves. Vi lever då kvar i våra synder, och är de mest ömkansvärda av alla människor.

Nu är det däremot inte så. Halleluja! Visst blev Jesus lagd i grav, men inte ens graven och dödens makt kunde hålla fast honom. Han visade sig också vara segerherre över dessa. Tre dagar därefter, då Maria från Magdala och den andra Maria kom för att smörja hans kropp, fick de höra dessa ord från ängeln som satt i graven: "Varen I icke förskräck-

ta; jag vet att I söken Jesus, den korsfäste. Han är icke här, ty han är uppstånden, såsom han hade förutsagt. Kommen hit och se platsen, där han har legat." (Matt 28:5—6) På grund av uppståndelsen blev han upphovet till evig frälsning för var och en som tror. Halleluja!

Han var inte en "Superstar" som levde här på jorden i omkring trettio år och gjorde gott mot dem han mötte. Det är han som har gjort det möjligt för oss att komma frimodigt inför Fadern med allt. Han är medlaren mellan oss och Fadern. Jesus är inte längre i graven. Den är tom. Han är uppstånden och sitter på faderns högra sida.

Jesus sade: "Jag är uppståndelsen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Detta är min Jesus. Han kan också bli din!

BALTHASAR HUBMAIER DOCTOR VON FRIDBERG

År 1528 brändes Balthasar Hubmaier på bål. En man i sina bästa år mördades av det reformerta prästerskapet därför att han menade att bibeln är den enda avgörande auktoriteten för tro och liv. Att barndopet inte är i överensstämmelse med Guds ord. Att staten icke har rätt att blanda sig i församlingens angelägenheter. I vår tid så full av tomt kärleksprat och ekumenik kan det vara av värde att påminna om våra fäders kamp mot den allena-rådande skökkyrkan, menar PER ARNE IMSEN härnadan.

— Den Gudomliga sanningen är odödlig. Även om den till en tid blir bunden, hudflängd och törnekrönt, korsfäst och begravd kommer den likväl att till sist stå segerrik upp på den tredje dagen och regera triumferande i alla evigheter.

I vår tid, då djävulen fått ett sånt insteg bland de kristna, att övertygelse, ideologi och bibelns klara anvisningar inte betyder någonting för den ekumenik och bibelfrämmande kärlekstanke antikrists ande fört fram, kan det vara av värde att påminna om våra fäders martyrium och kamp mot kyrkan.

Jag vill här som ett motdrag mot allt yligt och tomt prat om kärlek ge ett historiskt exempel på hur kärleken till Guds ord och sanningen kunde gestalta sig förr.

Balthasar Hubmaier får representera de tusentals människor som offrat sina liv i kampen mot det som för huvudparten kristna idag är en dygd och ett mål.

Läste Bibeln dag och natt

Balthasar Hubmaier föddes utanför Augsburg år 1480, och var verksam i gränstrakterna mellan Tyskland och Schweiz fram till 1528. Hubmaier visade tidigt intresse för prästyrket och blev sedermera präst i katolska kyrkan som i stort sett var den allena-rådande vid denna tid. Efter att ha läst Luthers teser bestämde han sig för att grundligt undersöka den katolska läran och dess förhållande

DÖPARMARTYR

— *hela hans liv är en fruktansvärd
utmaning till vår tids ekumeniska kristna*

till bibeln. En tid läste han dag och natt sin hebreiska och grekiska bibel och fann fler och fler människobud i den katolska kyrkan. Han förstod efter en tid att han stod inför ett vägsval och måste välja linje. Han var klar över att valet skulle kosta anseende, ära och goda ekonomiska villkor. Å andra sidan hade han att vänta förföljelse från den katolska kyrkan — förakt, fiendskap och dom. I kampen med sig själv och sina motståndare gick han alltid till bibeln för att få hjälp till försvar och till angrepp. Guds ord måste gå före trosartiklar hopskrivna av människor, före tradition, kyrkofäder och kyrkoauktoriteter. Han var särskilt på vakt mot dem som hade en uppfattning om skriften som förkastade bibelns auktoritet. Han var likaså rädd för dem som hävdade att den helige Andes inre ljus i deras hjärtan var en säkrare trosgrund än bibelns ord. Sådana människor kunde lätt hamna i svärmeri.

”Sanningen är odödlig”

Hubmaier började predika i Waldshut och hans evangeliska inställning framkom mer och mer — något som församlingen ej kunde undgå att påverkas av.

Hubmaier samlade stora skaror. Många blev retade av hans förkunnsel (som bl. a. krävde dop i vatten enligt N.T.) medan andra bad honom predika mer. Katolska kyrkan anade oråd och beslöt med reformator Zwinglis välsignelse att döparna skulle dränkas eller landsförvisas. Adeln och prelaterna såg också med tillfredsställelse på detta beslut. Den österrikiska riksdagen begärde att Hubmaier skulle

finna sig där. Hubmaier visste att om han kom till riksdagen skulle detta betyda döden. Hubmaier skrev och avböjde med orden att om det kunde bevisas att han hade orätt, var han villig att ta sitt straff, men om man inte kunde det krävde han att få rätt att förkunna Guds ord. Han skrev dessutom: *”Den gudomliga sanningen är odödlig. Även om den en tid blir bunden, hudflängd och törnekrönt, korsfäst och begravd kommer den likväl att till sist stå segerrik upp på den tredje dagen och regera triumferande i alla evigheter.”*

Hubmaier fick vara med och döpa 300 människor och den naturliga konsekvensen av detta blev bildandet av en fri församling.

Den schweiziske historikern Usteri säger om Hubmaiers två skrifter, att de ”visar tydligt, att något säkert bevis för barndop finns icke. Hubmaier bevisar klart, att den rätta bibliska ordningen är Ordets hörande, tro, dop och goda gärningar”.

Grym tortyr

Men Hubmaiers motståndare gav ej upp.

Katolikerna tillfångatog honom och hans hustru samt ett tjugotal av deras vänner. Man försökte så få fångarna — särskilt då Hubmaier — att avsvärja sin tro, men förgäves. Hubmaier, som var den man fruktade mest p. g. a. hans vältalighet och märkliga böcker — torterades. Sex man utförde den grymma tortyren.

Han blev avklädd och lagd på en bänk med en järnklove om halsen och järnlänkar om fötterna, samt tåg surrat om lår och armar. — På kommando drog sedan fyra

man samtidigt i tågen, de skar igenom köttet ända in till benen så blodet flöt. En präst stod vid sidan och väntade på återkallelsen. Men den kom inte. Fyra gånger upprepade man detta prov, till dess en läkare sade att det var nog.

Sex veckor därefter fick han genomgå det andra provet. Denna gång bröt de armarna bakåt, till dess armar och skulderblad brast och blodet rann ut genom munnen. Fingrarna krossades genom tumskruvar till dess de blev en blödande massa. Detta upprepades tre gånger. Läkaren drog så armarna i led igen, men prästen fick ej här någon återkallelse.

Sista provet kom tre månader senare. Nu skulle han genomgå vattenprovet. Fången lades platt mot golvet, hans ben blev bundna och ett bälte lades om hans liv och skruvades fast vid golvtilljorna. Så öppnade de hans mun med våld, stack en tratt in mellan hans tänder och pumpade så vatten i tratten. Magen svällde upp så den nästan sprack. Vattnet prängde sig ut genom alla porer och naturliga öppningar. Repen skar in i den uppsvällda kroppen, allt under det bödlarna pumpade och sa kvickheter. Fångens huvud gled stönande åt sidan, och ögonen var nära att brista. Då först slutade bödlarna. Inte ett ord av återkallelse nådde prästens öron. Men då man borrade ett glödande järn in i fångens lår, skrek han: — Jag återkallar.

”Barndopet är icke från Gud”

Det bestämdes att återkallelsen skulle ske offentligt. Reformatorerna jublade och kyrkan var full-

forts. sid. 16

VÅRT FÖRVALT

"Han sade också till sina lärjungar:

"En rik man hade en förvaltare som hos honom blev angiven för förskingring av hans ägodelar. Då kallade han honom till sig och sade till honom: "Vad är det jag hör om dig? Gör räkenskap för din förvaltning; ty du kan icke längre få vara min förvaltare". Men förvaltaren sade vid sig själv: "Vad skall jag göra, då min herre nu tager ifrån mig förvaltningen? Gräva orkar jag icke; att tigga blyges jag för. Dock, nu vet jag vad jag skall göra, för att man må upptaga mig i sina hus när jag bliver avsatt ifrån förvaltningen."

Och han kallade till sig sin herres gäldenärer, var och en särskilt. Och han frågade den förste: "Huru mycket är du skyldig min herre?" Han svarade: "hundra fat olja". Då sade han till honom: "Tag här ditt skuldbrev, och sätt dig nu strax ned och skriv femtio."

Sedan frågade han en annan: "Och du, huru mycket är du skyldig?" Denne svarade: "Hundra tunnor vete". Då sade han till honom: "Tag här ditt skuldbrev och skriv åttio."

Och husbonden prisade den orätrådige förvaltaren för det att han hade handlat klokt. Ty denna tidsålders barn skicka sig klokare mot sitt släkte än ljusets barn. Och jag säger eder: "Skaffen eder vänner medelst den orätrådige Mammons goda, för att de, när detta har tagit slut, må taga emot eder i de eviga hyddorna. Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i vad mer är. Haven I nu icke varit trogna, när det gällde den orätrådige Mammons goda, vem vill då betro eder det sannskyldiga goda? Och haven I icke varit trogna, när det gällde vad som tillhörde en annan, vem vill då giva eder det som hör eder till?"

Ingen som tjänar kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon." Luk. 16:1—13

Det kan vara av intresse att veta vilka Jesus vänder sig till, vad det är för publik han i första hand adresserar denna liknelse till. Det är till lärjungarna!! Av de föregående kapitlen vet vi att Jesus hade undervisat en brokig skara människor om frälsningens väg.

Denna undervisning inledde Jesus tidigt en sabbatsdag, vi läser om det i Luk. 14:1—2: "När han på en sabbat hade kommit in till en av de förnämligaste fariséerna för att intaga en måltid, hände sig, medan man där vaktade på honom, att en vattusiktig man kom dit och stod framför honom."

En sabbatsdag hade Jesus tagit in hos en av de "förnämligaste fariséerna". Det utvecklade sig dithän att en stor folksamling sökte sig till honom: "och till honom kom allt vad publikaner och syndare hette för att höra honom. Men fariséerna och de skriftlärde knorrade och sade." Luk. 15:1

I den åhörarskara som Jesus hade framför sig där, fanns det publikaner och syndare, fariséer och skriftlärde. Till de sistnämnda kommer Jesus med två liknelser, egentligen är det en liknelse som består av tre eller fyra delar. Det är liknelserna om det förlorade fåret, den borttappade penningen, och som det står i vår bibel, den förlorade sonen. Egentligen bör det vara de förlorade sönerna. Den ene var förlorad i främmande land, och den andre var förlorad i faderns eget hus. De var förlorade på det sättet att ingen av dem var riktigt förtrogen med faderns sinnelag.

I Luk. 16 börjar Jesus med en ny undervisning som riktas speciellt till lärjungarna. Lägg märke till situationen, i första versen heter det: "Han sade också till sina lärjungar". Fortfarande finns alltså fariséerna och publikanerna med. Med dessa som åhörare riktar nu Jesus den här undervisningen om den otrogne förvaltaren till sina lärjungar. Vad vill Jesus ha sagt med den här undervisningen? Han tar upp ett av mänsklighetens och kristenhetens stora problem. Jesus vill inte endast belysa förvalterskapet genom denna liknelse, utan det är två ting Jesus vill göra klart för lärjungarna. (vers. 11)

ARSKAP

"Haven I nu icke varit trogna, när det gällde den orättrådige Mammons goda, vem vill då betro eder det sannskyldiga goda?"

"Ingen som tjänar kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ena och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare". (vers. 13)

Vi får kasta om liknelsen och börja i slutet då öppnar den sig för oss, och vi får se vad Jesus vill ha sagt. Han belyser lärjungens förhållande till Mammon, och han gör det på ett synnerligen originellt sätt.

Om vi studerar vers 10 ser vi att den faller sönder i fyra led.

1. *Trohet i det minsta.* I nästa led av versen är det också frågan om trohet.
2. *Trohet i vad mer är.* Sedan talas det om orättrådighet.
3. *Orättrådighet i det minsta*
4. *Orättrådighet i vad mer är.*

Vi måste ha bakgrunden klar för oss. Fortfarande finns olika kategorier representerade i åhörarskaran. Det är publikaner, fariséer och lärjungar. Jesus analyserar publiken på ett sätt som ingen egentligen är medveten om. Fariséer, syndare och lärjungar hör hemma i något led — trogna eller orättrådiga. Men inte enbart det. Det sägs också *"i det minsta"* och *"i vad mer är"*.

Fariseism representerade en slags trohet, lärjunga-skap en annan slags trohet. Men det är stor kvalitets-skillnad mellan dem.

Orättrådighet kunde också finnas bland lärjungarna, där man kanske inte väntar sig att hitta den. Det finns olika grader av orättrådighet — *i det minsta*, och *i det som är mera*.

Den fariseiska troheten är livsfientlig och livsfarlig för allt andligt liv och har enligt Jesus det kännetecknet att den sitter utanpå. Men så fanns det en trohet som inte syntes men ändå bevisade sig i kärleksgärningar.

I vers 11 får vi svar på två frågor som är väldigt intressanta. *Vad mera är* är det sannskyldiga goda.

(I vers 12) *Vad hör en annan till?* — Mammons goda.

Detta tog väldigt djupt. När Jesus har sagt detta vänder han om hela situationen. Vem drabbas här-dast, syndare, publikaner, fariséer eller lärjungar? I vers 14 får vi veta det. *"Allt detta hörde nu fariséerna, som voro penningkära, och de drevo då gäck med honom."*

Fariséerna kände sig fullständigt avslöjade. Jesus talade om Mammons trälar och om lärjungen som helt fritt och generöst disponerar, inte behöver kräva eller begära, men kan giva.

Alla är vi på ett eller annat sätt beroende av Mammons goda. Ingen kan komma undan det Jesus talar om i denna liknelse. Han talar om lärjungens förhållande till den materiella världen, till penningen. Jesus gör klart för oss att vi var och en på ett eller annat sätt är beroende av penningen. Men han gör också klart för lärjungarna att det är väsentligt, att man inte blir slav under materialismens begär utan fastmer Herre över den.

Pengar är ingen synd, det är ingen moralisk fråga. Det gäller inte penningen i och för sig, utan vårt förhållande till den. Man kan vara girig fast man bara har tio kronor. Jesus har aldrig sagt att det är förbjudet att äga pengar, han säger inte att penningen är roten till allt ont. Det är penningbegäret. Det är penningbegäret som kastar människorna in i förtvivlan och ställer till en massa trassel för dem. Nu vill Jesus göra klart för oss att lärjungen måste inta en helt fri ställning till penningen och aldrig låta sig förslavas under den.

Hur skall vi då använda penningen? I Luk. 16:9 kommer vi in på förvaltarskapet: *"Och jag säger eder: Skaffen eder vänner medelst den orättrådige Mammons goda, för att de, när detta har tagit slut, må taga emot eder i de eviga hyddorna."*

Lärjungen intar en suverän ställning, både till det tillkommande och till det närvarande. När allt är rätt.

Tre olika uttryck avslöjar vårt förhållande till den här saken. 1) *Det minsta* 2) *Mammons goda* 3) *Vad som tillhör en annan*. Slutsatsen av detta finner vi i Luk. 16:9 Jesus säger: *"När detta tagit slut . . ."* Han talar om förgängelse, tidsbestämmelse. Det tar slut. 4) *Förgängliga värden*.

Motsatsen till *"det minsta"* är *"vad mer är."* Motsatsen till *"Mammons goda"* är *"det sannskyldiga goda"*.

"Vad som hör en annan till" — *"vad som hör eder till"*. Motsatsen till *"det förgängliga"* är *"det eviga"*.

Jesus talar om två olika världar. Vi går till bakgrunden . . . Fortfarande lärjungar, fariséer, publikaner och syndare. I vilken värld hör fariseén hemma? Kom ihåg att det fanns trohet där också . . . Men publikaner och syndare tillhör ändå samma värld som fariséerna även om dessa menar sig stå över publikanerna och syndarna. Vad sa Jesus . . . *"Skökor och publikaner skola förr gå in i Guds rike än I"*.

forts. på sid. 16

Evangelii Härold

Pingströrelsens veckotidning. Utgivare: Förlaget
Filadelfia

**SVENSK
veckotidning**

Utgiven av Svenska Missions-
förbundet och SMU

Vår Kyrka

HEMMETS VÄN
kristlig veckotidning

Utkommer varje torsdag

veckoposten

STRIDSRÖPET
OFFICIELLT ORGAN FÖR FRÄLSNINGSSÄRMÉN I SVERIGE

baksidor kastar de sig in i ekumenikens galenskap. Alltjämt gör sig dock stoltheten över samfunden gällande genom små pionjärbiografier och de tröttande sidorna om missionsstyrelseträffar, ungdomsförbundsträffar, ledarval och liknande artiklar om samfundsadministration. Denna form av kärleksbetygelse till samfundsorganisationen upptar helt en del samfundstidningar och gör dem synnerligen tråkiga och oläsliga.

Bredvid denna samfundskärlek har vi så den öppna ekumeniska famnen, som för sina famntag gärna säljer allt som har varit orsaken till att samfundet en gång för länge sedan var en väckelserörelse.

Främlingsskapet mellan samfunden

DEN RELIGIÖSA PR

Vad står de svenska samfundstidningarna för? Vår unge medarbetare Göran Graveleij har läst igenom inledningsnumren för det nya året och summerar helhetsintrycket här nedan. Resultatet, som tyder på en allt snabbare utveckling mot skökoreligion och förvärldsligande, är i och för sig inte överraskande.

☐ I det arbete för Gud som vi är involverade i är det av betydelse att veta litet om den svenska kristenhetens pressorgan, dess budskap och färgstyrka. Av den anledningen vill jag här summera ihop de helhetsintryck som jag fick när jag ögnade igenom svenska kyrkans och frikyrkosamfundens olika tidningars inledningsnummer inför år 1972.

Vi lever i det stora avfallets tider då "de flestas kärlek skall kallna" och ondskan skall tillta. Den avfälliga kristenheten visar mer och mer öppet för en vaken iakttagare sin avfällighet, går ifrån Gud och hans Ord, tar bort lägger till,

kompromissar, blir alltmer urvattnad, saltlös och främmande för levande kristendom, allt för den ekumeniska skökoreligionens skull. Om detta visar sig någonstans så är det i samfundstidningarna. Från högerled till vänsterled finns det med: Ekumenik — förvärldsligande.

☐ Öppna famnen

Tidningar som en lång tid har varit sina respektive samfunds organ och som alla under många år försökt att stå fast för sina respektive samfunds exklusiviteter är nu mycket nära varandra. Sedan de kanhända upptäckt samfundsmurarnas

☐ Elasticiteten

Kärlek är ett ord som missbrukas. Den kristna kärleken gör man världstillvänd, bibelfrämmande och oren, en kärlek, som accepterar både sanning och villfarelse. Resultatet blir att lite surdeg syrar hela degen. För denna babyloniska "kärlek" drar man sig inte för svek. Var finns exempelvis kärleken till det budskap som baptisterna en gång i tiden offrade sina liv och led förföljelse för? Låt mig citera från baptistiska **Veckopostens** artikel "För enhetens skull": "Där baptister ser det nödvändigt att för evangelisationens skull gå samman med andra kristna (barn-döpare) eller lämna rum för andra kristna i sina församlingar, där uppkommer frågan om elasticiteten igen" Vidare: "Det finns... större skäl nu än tidigare, att tro att en elastisk hållning är berättigad. Där ingen elasticitet finns där uppstår lätt sprickor. Många har sakta men säkert bragts att inse

den "mjuka" linjens värde. Jag hoppas att alla skall komma till denna insikt." (David Lagergren)

Sv. Missionsförbundets organ **Svensk Veckotidnings** ledare nr. 1-72 berörde temat för det ekumeniska riksmötet i Göteborg (1972), årets stora ekumeniska händelse i vårt land. Temat; "Främlingskapet" var artikelns första ord, vilket fick undertecknad att associera till den frälstes jordiska främlingskap och himmelska medborgarskap. Det visade sig dock inte vara det saken gällde. Här var det fråga om främlingskapet mellan samfunden. "Det är nödvändigt för samfunden att ta itu med de problem som förorsakar främ-

n plåga för ESSEN

lingsskapet", påpekar ledarskribenten.

□ För trötta fötter

Stridsropets baksida (de är egentligen många) kallades "Utblick över gränserna" och upplyste oss om en annorlunda musikfestival. Mölndals F.A.'s musikkår hade som gäst inbjudit *Gunnar "Siljablo" Nilsson*, den kände jazzmusikern. Anledningen sades vara bl. a. att en musiker utanför de kristna leden skulle dra mer folk. Jazz, gospel och blues stod bl. a. på programmet. Här var det således några som visar öppna famnen både hit och dit.

Det finns några tidningar som dock säger sig föra "en klar kristen kurs mot kompromissande ekumenism". Några som säger sig vilja stå för väckelse. Ta en titt på deras noveller och romaner, idyll-reportage, matspalter, håravfallsbotemedelsannonser (för den med

trötta fötter, problem med löständerna och för den med nervbesvär finns också annonsörer som erbjuder sin ofta helt överflödiga och missvisande hjälp).

Då och då visar sig någon intressant artikel bland dessa spalter, men går det att med framgång blanda detta med så mycken grönköpingsalster, utan att de blandade ackorden skall orsaka dissonans, verka paradoxalt och löjeväckande för utomstående? Kan detta kallas klara väckelselinjer?

Föga besked om vad Guds Ord säger i stort och vidare inget som aktualiserade Kristi andra tillkomelse och den yttersta tiden karaktäriserar uteslutande alla samfundstidningars inledningsnummer till det nya året, trots att vetenskapsmännen i högsta grad har aktualiserat detta ämne genom sina uträkningar.

□ Utan hänsyn

Var glad för det evangelium som Herren har givit oss! Var glad att det finns möjlighet att frambära vad GUD HAR GETT OSS utan att ta hänsyn till samfund, ekumeniska föreningar eller annonsörer. Var glad att det fulltoniga och oförfälskade evangeliet "är en Guds kraft till frälsning". "Gud är densamme, igår, idag så ock i evighet" (Hebr. 13:8) "Han går de vägar han fordom gick".

Var glad för Midnattsropets biblocentriska radikalitet, tacka Gud för dess budskap och betydelse. Den skiljer högst väsentligt från de övriga tidningarna genom sin sälta, och sina aktuella artiklar.

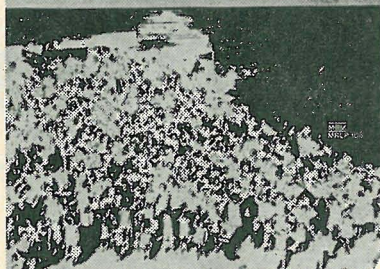
Bed för den och sprid den, du skall se att Gud stadfäster sitt Ord och är med varje trogen tjänare som står för sanningen. Vägen går utanför lägret!

"Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret för att bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden." Hebr 13: 13—14.

LP-skivor för 9:75

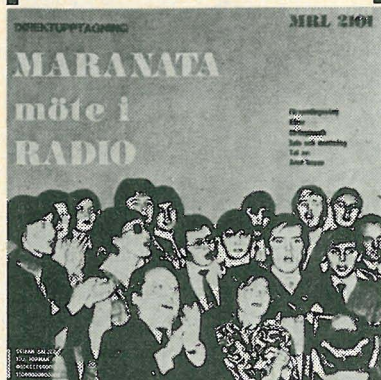
(med moms)

Maranataförsamlingarnas
sommarmarknads i Malmköping
under måndag
"ÅTER TILL BIBELN"

Inspelning från
Malmköpingsveckan
MÖTESINSPELNINGAR

Inspelning från
Maranataförs. Sthlm

.... st Malmköpings-LP

.... st Radiomötet

à 9:75 kr med moms

Namn

Bostad

Postnr, adr

Tel/.....

MR:s Musikproduktion
Box 1236, 161 12 Bromma

Tre glada syskon vid middagsbordet. Fr v Mariann Amundsen, Berna Olsson och Ida Lindberg.

En dag av gemenskap

från de gamlas fest på Johannelund

Varje gång man tänker på detta mirakel att Gud gett oss Johannelund med alla dess möjligheter, att på ett effektivt sätt evangelisera och uppleva församlingsgemenskap, så fylls mitt hjärta med tack-sägelse till Herren samtidigt som man upplever vilket förtroende vi fått att förvalta. Ett pund som Herren vill ska förvaltas så att det växer till. Där har hela maranata-folket sitt gemensamma ansvar.

Johannelund är som alla vet, mycket barnvänligt, hit kan föräldrar ta sina barn i alla åldrar, barnvakt finns alltid under mötestid.

Under veckokvällarna samlas alltid ungdomar från olika håll i de skilda lokalerna, fikar, spelar grammofon och gitarr. Under sportlovsveckan samlas skolungdomar till en bibelvecka.

Så har vi de äldre vännerna i församlingen, de som inte har så lätt att ta sig fram i storstadens stress på tåg och tunnelbana. Många gånger har vi tänkt att det

vore roligt att se dem här, alla på en gång. Så bestämdes det att alla äldre vänner och de som hade svårt att komma på möten kvällstid skulle inbjudas till Johannelund fredagen den 14 januari. Tiden var utsatt till klockan 14.00, privatbilar åkte ut och skjutsade vännerna, som förväntansfulla samlades i "vardagsrummet", där en festmiddag var dukad. Det var en intressant stund att möta människor som långa tider tillhört Jesus och höra dem vittna om vad de upplevt med sin Frälsare i år som gått, höra om Guds trofasthet och nåd och höra lovsången som steg fram från deras hjärtan. Dessa vänner representerar en levande kristendom och trots att de långa tider har varit isolerade från mötesverksamhet, har de ändå varit med på vägen. Jag ska aldrig glömma broder *Harald Hammarstens* vittnesbörd om Guds ledning i hans liv. För knappt ett år sedan mötte han sin Frälsare, men som liten

pojke hade han ofta varit på Johannelund eftersom hans far var präst, han berättade hur han på äldre dar mötte Jesus.

Vi fick också lyssna till broder *Sundbom* som seglat på de stora haven och hela tiden haft sin Frälsare med.

Ja, det var en underbar gemenskap man kände med dessa vänner. Vad är generationsklyftor för något för oss som är frälsta och äger evighetsperspektiv, 70—80 år här, vad är det jämfört med evigheten. Det är så lätt att vi glömmet det, låt oss komma ihåg de vänner som vandrat länge med Jesus och äger rik erfarenhet och en fast tro. Vi är alla beroende av varandra och gemenskapen i Jesus är den rikaste gåvan vi fått. Vi hoppas i fortsättningen kunna ha möjlighet för vännerna här i Stockholm att samlas minst en gång i månaden på detta sätt, och jag vill inspirera andra församlingar till liknande initiativ. *Barbro Sten*

Johannelund tisdagar

Varje tisdag kväll samlas i dagrummet på Johannelund en skara människor med bibel, penna och anteckningsblock. Arne Imsen läser bibeln med oss. "Den stora

skökan" i Uppenbarelseboken är ämnet för bibelstudierna. Varje gång upplever man med en gastkramande känsla att vägen till himlen är oerhört mycket smalare än man någonsin kunnat ana. Med kuslig skärpa pekar Arne Imsen på hur det profetiska ordet har sin tillämpning i dagens sam-

hälle, som bereder sig för att ta emot Antikrist som härskare.

Den som har möjlighet att komma till Johannelund på tisdagkvällarna klockan 19.30, bör inte försitta tillfällena att lyssna till en undervisning som man inte kan få höra på någon annan plats i Sverige.

40 år i INDIEN

DAGMAR ENGSTRÖM
föddes den 4 december 1881
i Christiania. Nyårsaften
1900 upplevde hon en radikal
omvändelse. 19 år gammal
kom hon med i Christiania
bymission där metodist-
prästen T. B. B a r r a t t var
ledare.

År 1906 reste han till
Amerika och där fick han
kontakt med den väldiga
andeutgjutelse som på den
tiden spred sig i USA.
När han 1907 kom hem bröt
det ut en våldsam väckelse
trots det motstånd som reste
sig mot "detta nya".
Offentliga möten hölls och
många blev döpta i den
helige Ande och Dagmar
Engström var bland de första
som fick uppleva andedopet.

Tidigt mottog Dagmar sin
missionskallelse och våren
1910 reste hon tillsammans
med en kamrat till Indien via
England. I över 40 år skulle
hon offra sig för Indien.

År 1960 gick hon in i
Maranataväckelsen till nya
upplevelser och uppgifter.

År 1907 upplevde jag att Herren
kallade mig till Indien. Inte visste
jag hur det skulle gå till, men han
säger ju: *"Frukta icke, jag är med
dig! Se dig icke ängsligt om. Jag
är med dig!"*

Vi var inte fanatiker. Visst ta-
lade vi i tungor, men vi trodde inte
att vi skulle få indiska språket på
det sättet. Så lättvindigt går det
inte till. Därför for vi till London
för att lära språket. Vi for i tro
utan att veta vad Gud skulle göra.
Vi hade nämligen inga medel att
komma ut till det fält vi blivit kal-
lade till.

I London sände Herren en mil-
jonär i vår väg som känt kallelse
att bistå oss. Pris ske Gud! Vi skall
tro, när han säger: Gå!

Vi kom till Bagdad i norra In-
dien och vår önskan var att gå
tillväga på samma sätt som Paulus
gjorde, nämligen att grunda försam-
lingar. Det som håller försam-
lingarna levande är missionsarbe-
tet, och det skall vi hålla på med
till Jesus kommer.

Då vi skulle bygga ett barnhem
talade Herren till mig att grunden
skulle vara tolv fot ner. Murar-
mästaren ville bygga sex fot, men
jag var envis, för jag visste vad
Herren talat och fick honom att
göra som jag sa. Detta blev vår
räddning, för vi fick uppleva en
storm som skulle ha tagit hela hu-
set om inte grunden varit stabil.
Andra hus i omgivningen rasade
samman som korthus, men barn-
hemmet stod. Herren bevarade
oss. Tack och lov! Nu finns det
en församling på platsen som fort-
sätter arbetet. Du som tvivlar och

säger: det går inte; hör på mig när
jag säger: det går, i Jesu namn!
Men man får ödmjuka sig och be
om nåd.

En gång blev vi utan ved mitt
i hettiden, då heta vindarna drog
fram så man inte kunde gå ut. Det
är nämligen farligt. Där satt vi in-
stängda på barnhemmet med fyr-
tio barn och utan ved. Jag tänkte:
"Finns det ingen möjlighet att be
om storm?" En liten flicka sa till
mig, att Gud förmår. Det är inte
många som förstår vad vi har i
Gud, men barnen tror som det
står. Vi får lära av dem. Vi bad
om en storm för att vi skulle få
lite grenar att elda med. Och stor-
men kom och fällde ett stort träd
— så stort att grenarna gick näs-
tan ända in i huset. Vi fick till-
räckligt med ved. Vid den tiden
kommer aldrig någon storm an-
nars.

Postmästaren kom, och han
undrade: "Var det inte underligt
med en storm mitt i hettiden?"
"Ja", sa jag, "jag skall säga att det
var en storm som svar på bön".
Jag berättade för honom vad som
hänt, men han gjorde narr av mig.
Det skulle han inte gjort, för hans
fru ramlade ned och slog sig myc-
ket svårt. De kom till missionssta-
tionen med henne döende. Herren
slog. "Jag kan inte göra henne
frisk, men hon kan bli frälst", sa
jag. Hon tog emot Jesus och gick
hem. Vi skall ha nöd för alla om-
kring oss. Må vi bedja: Herre drag
dem till Dig! I Guds kraft skall vi
träda fram och vittna och vi skall
få se härliga resultat.

AV- VIKELSE

Text: ULLA NÄSHOLM

Om du viker av, vare sig åt höger eller åt vänster, så skola dina öron höra detta ord ljuda bakom dig; "Här är vägen, vandra på den". (Jes. 30:21)

Om du viker av... Orden riktades till Israels barn. Ändock har den en aktualitet idag och nu.

Avvikelse i förkunnelse, lära och liv. Smygande, nästan omärkligt kommer man längre och längre bort från bibelns väg och utan att ens fråga efter eller försöka ta reda på vad bibeln säger i väsentliga saker gör man en egen lära. I många fall byggd på traditioner och eget godtycke. Det rena evangeliet uppblandas och förvanskas alltmera och den Jesus som framställs från många predikstolar har inte mycket gemensamt med bibelns Jesus.

Det blir allt svårare att ge sanningen rum. En kärna finns alltid kvar, men för att passa tidens krav och för att göra budskapet mera tilltalande förtiger man viktiga sanningar medan andra skjuts i förgrunden sedan de slipats av så att de kan passa en ekumenisk kristenhet.

"Rätten tränges tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, och

vad rätt är kan ej komma fram." (Jes. 59:14)

Den som i alla lägen vill stå för bibelns ord och inte pruta av på sanningen kommer att uppleva förföljelse och förakt. Kanske inte i första hand yttre förföljelse, t. ex. genom fängelse eller på det sättet begränsad frihet, men man kommer att bli alltmer trängd och skaran av den som vill stå för ett rent evangelium kommer att decimeras. Redan nu ser vi oroande tendenser som med skrämmande tydlighet markerar utvecklingens väg. Vi ser en förblindad kristenhet tillsammans med många sökande människor förena sig i rörelsen mot Rom. Ett exempel, som visar att vi efter bibelns utsagor lever på gränsen till en ny tid. En tid av vedermöda och slutligen total förintelse för jorden, men samtidigt en befrielsens och glädjens dag för den som älskat Jesu tillkommelse. "De som voro redo gingo in..."

Faran för "ett annat evangelium", fanns redan på apostlarnas tid och ingen undervärderade de varningar som gick ut till de första kristna. Senare tiders kristna ställer sig mera avvaktande till dessa varningar som gäller att bevara

budskapet från alla främmande läror. "En annan Jesus...", blir allt mera vanligt. Man talar om Jesus i alla möjliga och omöjliga sammanhang, och numera används Jesus-gestalten ofta i kommersiellt syfte. Man talar om Jesus som historisk gestalt, upprorsledare etc. etc. Men det är inte *den* Jesus vi vill presentera.

Redan i Gamla Testamentet läser vi om en ödesdiger förlust som gjordes av en konung som satte sin prestige för att gå Guds ärend. "Och David tog spjutet och vattenkruset från Sauls huvudgård, och sedan gick de sin väg. Men ingen såg eller märkte det eller ens vaknade, utan allaasammans sovo; ty Herren hade låtit en tung sömn falla på dem." (I Sam. 26:12)

Avvikelsen Saul hade gjort ledde till att han somnade och spjutet och vattenkruset berövades honom. Ingen såg eller märkte det. Avståndet blev allt längre medan de fortsatte att sova, till att börja med omedveten om den förlust som hade gjorts.

En sovande kristenhet är ofta inte medveten om de värden som gått förlorade, medan avståndet mellan den väg man själv slagit in på och bibelns väg blir allt längre. När man förstår att något har gått förlorat begräts det kanske en tid, men istället för att gå tillbaka där man tog miste fortsätter man, medan avvikelsen blir allt större för varje steg man tar.

Jesus är vägen, sanningen och livet. Avviker man från den vägen kommer man att bygga en helt egen frälsningslära på en grund som aldrig kommer att hålla för de påfrestningar en antikristlig regim kommer att medföra. "Ljuset blir mörker..." om man ständigt kompromissar med sitt samvete.

Det man förlorat måste man själv tillbaka för att hämta. Ensam och under möda måste man ödmjuka sig och vända om från sin väg, vara öppen för korrigering för att komma rätt. Det ljuder: "HÄR ÄR VÄGEN, vandra på den."

En av MRs flitiga försäl- jare

ODD BROKS, 21, är en Uppsala-grabb som tagit försäljning av tidningen Midnattsropet som en viktig uppgift. Han går dagligen på torg och i trappuppgångar och säljer.

Det var i december förra året han bestämde sig. Han skickade in en kupong till vår expedition och meddelade att han ville bli kommissionär och ta 25 exemplar varje nummer.

Några dagar gick. Så ringde det. Odd var på tråden. "Nu har jag sålt alla tidningarna. De går som smör i solsken — speciellt på Forumtorget här i Uppsala. Skicka 50 till!" Odd tar nu 75 exemplar per nummer, och försäljningen går alldeles utmärkt.

För att uppmuntra våra duktiga kommissionärer och prenumeranter kommer MR våren 1973, om Herren dröjer, att bjuda den som säljer flesta antalet MR under 1972 på en resa till Israel. Samtidigt kommer någon från MR:s redaktion att följa med och göra ett reportage från landet som står i centrum för det profetiska skeendet i tiden. Ska det bli Odd som får åka? Eller finns någon som säljer fler?

(I pressläggningsskedet av tidningen fick vi reda på att Odd höjt antalet med ytterligare 50; till 125 ex/nummer).

ISRAEL

Jerusalem, gamla stan.

Om Jesus dröjer, planerar Midnattsropet våren 1973 en resa till Det Heliga Landet — Israel. Vi ämnar besöka platserna som är omtalade i Biblen, och göra ett reportage om det land som är profetiskt tidur i världshistorien.

MR vill uppmuntra sina kommissionärer som troget utför en viktig gudstjänst. Den som säljer största antalet tidningar under år 1972 erbjuds en gratisresa till Israel.

Det är alltså bara att börja sälja! Beställ i nedanstående talong det antal tidningar Du vill börja med, och sätt i gång! Du kommer att upptäcka ett nytt missionsfält.

Jag vill aktivt delta i Midnattsropets spridande som kommissionär, och har därmed möjlighet att få en resa till Israel våren 1973.

Namn

Adress

Postadress

Tel/.....

Sänd mig ex per nummer.

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 BROMMA 12.
Tel 08/80 29 35

MR 4/72

VÅRT FÖRVALTARSKAP

forts. fr. sid. 9

Men nu gäller frågan, i vilket förhållande står då lärjungen till dessa två världar. Vi är inte fariseer eller syndare, vi är lärjungar, men det är viktigt att vi gör klart för oss att vi hör hemma i båda världarna. Vi är inga andeväsen på jorden.

Ibland när jag hör människor tala om Guds verk och Guds rike så blir jag förskräckt därför att de talar på ett för Jesu undervisning helt väsensfrämmande sätt; drömmande, svävande och orealistiskt både i små detaljer och i större sammanhang.

Jag hör människor tala om offerlivet på ett sätt som skrämmar mig, andra gånger om mötesledning eller predikande på liknande sätt. Man talar om smör-

jelse. Det blir istället något mystiskt eller underligt över det hela. Man talar med förakt om organisation, men då skall man göra klart för sig, då skall det också visa sig, att det finns något som är bättre och förmer, nämligen organism. Då skall den också fungera. Annars blir det ena tio gånger värre än det andra.

Vi måste göra klart för oss att vi hör hemma i båda världarna. Vi måste förvalta "det minsta" och vi måste tjäna med "Mammons goda" och göra klart för oss att Mammon inte hör mig till. Mammon hör mig inte till, lika litet som jag hör Mammon till. Men jag måste använda Mammons goda, jag måste bruka det i alla livets sammanhang, som enskild, och vi måste ha det i församlingen. Vi står där i ett direkt förvaltarskap.

EN DÖPARMARTYR ...

forts. fr. sid. 7

satt med folk denna dag. Hubmaier leddes så småningom upp på predikstolen. Han svajade som ett rö. Han började läsa på en återkallelse som lades framför honom. Folk hörde på i andlös spänning. Då med ens reste sig Hubmaier upp i hela sin längd som gripen av en osynlig kraft. Med eld i sin blick ropade han ut i kyrkan:

— Barndopet är icke av Gud! Människor skall döpas i tron på Kristus.

Nu blev det rena upprorsstämningen i kyrkan. Några jublade andra rasade. Hubmaier slets ner från predikstolen och sändes tillbaka till fängelset.

Hubmaier fick senare uppleva något år i frihet innan han efter en fängelsevistelse i Wien blev dömd till martyrdöden.

Vid martyrlplatsen bands hans händer och elden blev tänd. Vinden drev röken ifrån honom och gjorde pinan ännu värre. I annat fall skulle han hastigt ha blivit kvävd. De plågade musklerna slet i tågen, och han jämrade sig. Då hörde han en välkänd stämning som

sade: — Balthasar, vi skall glömma våra kval när vi kommer hem. Det var hans hustru som ropade. Hubmaier utandades sin sista suck. Tre dagar därefter blev hans hustru med en sten runt sin hals kastad i floden ett stycke därifrån.

Hubmaier mördades för att han menade att bibeln är den enda avgörande auktoriteten för tro och liv. Att barndopet inte är i överensstämmelse med Guds ord. Att staten icke har rätt att lägga sig i församlingens trosfrågor.

Källor: "Döparmartyrer", av H. Asak Kristiansen och "Den tredje reformationen", av Karl Kilsmo.

Läs om
martyrernas kamp i

"DEN TREDJE REFORMATIONEN"

av Karl Kilsmo

Fantastisk!!

Behandlar den nutida frikyrkans uppkomst. Åren 1525—1556.

352 sidor — Pris 34:50 + moms

BESTÄLL IDAG!

Orderadress: MR:s Bokförlag AB
Box 1236, 161 12 Bromma.
Tel. 08/80 29 35

Väckande traktatskrift

"I HIMMELEN MEN ICKE AV HIMMELEN"

En uppenbarelse.

Av Gen. Wm. Booth

1:— kr st. 10 st för 7:50 kr
inkl moms

Sänd mig mot pf.

.... st I HIMMELEN MEN ICKE AV
HIMMELEN

Namn:

Bostad:

Postnr, adr:

Tel / MR 4/72

BOK- PAKET

Böcker till ett värde av

80:— kr

säljes under februari—mars för

25:— kr

(inkl. moms)

Bl. a. följande böcker:

- JOBS GUD av Aril Edvardsen
- NARKOMANENS HELVETE OCH VÄGEN DÄRUR av Keith Bill
- ETT ARBETE SOM BÄR FRUKT av Oswald J. Smith

PROV- PRENUMERERA PÅ MIDNATTSROPET

5 nummer för 5 kronor

Fem kronor är inte mycket, och räcker inte till så mycket; en kopp kaffe med nåt till... eller frukt, ett par tvålar, rakvatten eller en flaska hårspray. Ja, du vet själv hur lätt de försvinner.

Men ibland räcker fem kronor till överraskande mycket. Som exempelvis nu, då Midnattsropet kommer med detta reklamerbjudande. Du får hela **fem nummer** av Midnattsropet till Dig **var fjortonde dag 2 1/2 månad framåt.**

Passa på tillfället, provprenumerera idag för Dig själv och kanske också för någon i Din omgivning.

Sänd mig mot postförskott

... st bokpaket à 25:— inkl. moms.

☐ önskar provprenumerera på Midnattsropet för 5 kr. Är ej tidigare prenumerant.

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB
Box: 1236
161 12 BROMMA 12
Tel. 08/80 29 35

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:/.....

MR 4/72

INGA-LISA WIK-STRÖM

Inga-Lisa är en ung, aktiv evangelist, som hunnit med mycket. För några år sedan uppträdde hon i profana sammanhang; på föreningsmöten och i folkparker som vokalist i mellersta Norrland. Hon vann sångtävlingar och blev snabbt populär där hon uppträdde.

Det myckna utelivet skapade en fruktansvärd livsleda hos henne, och slutligen tyckte hon att livet var helt meningslöst. Hon började söka sig till frälsta kamrater, och följde med dem på väckelsemöten. Hon lämnade sitt liv i Guds hand år 1967, och efter att ett par år ha varit engagerad i lågkyrkligt sammanhang, drabbades hon av Mara-

nata 1969 och döptes. Sommaren 1970 gick Inga-Lisa ut på fältet. Hon är ständigt i farten. Då hon inte extraarbetar som hemsamarit är hon ute och evangeliserar. Under bibelskolan i höst var hon ute och sålde på några timmar 50 Midnattsrop. Bilden togs under ett torgmöte då hon vittnade.

KIRUNA är hennes missionsfält nu, där hon kämpar tillsammans med vår duktiga småskollärarinna Ulla-Britt Sundlöw.

Inga-Lisa utkom med sin första skivinspelning för någon tid sedan. Med sin varma, mörka altröst sjunger hon in ett par av sina älsklingssånger: "Jag lever i dag" och "All min synd Jesus tog".

INGA-LISA SJUNGER PÅ KASSETTBAND KB 103

MRS 3103
JAG LEVER IDAG/ALL MIN SYND
JESUS TOG

Sänd mig mot postförskott

.... st MRS 3103 (singel) 7:95 m. moms

.... st KB 103 (kassettb.) 31:75 m. moms

Namn

Bostad

Postnr

Tel /

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12, tel. 08/80 29 35

• Mötesannonser •

MALMKÖPINGSVECKAN -72

— maranatafolkets konferens- och semestermål, kommer i år 22—30 juli.
Redan nu prickar vi in den i almanackan och i minnet, så att vi bär konferensen i bön för Gud, och kommer dit på allt sätt väl förberedda.

MARANATA!

Föreningsgatan 30, Linköping

Sönd. 19.00. Väckelse- och frigörelsemöte

Tisd. 19.30 Bön

(Annonser varje vecka i Östgöta-Correspondenten)

Välkomna!

Maranataförsamlingen i Linköping.

MARANATAFÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

Tisdagar 19.30 talar Arne Imsen över Uppenbarelsboken.

Onsdagar 19.30 Väckelsemöte i Blå Salen, Västmannagatan 15 (Obs!)

Torsdagar 12.30 Möte Sergels Torg

Lördagar 13.30 Möte Sergels Torg
19.30 Bönemöte

Söndagar 11.00 Guds Ord predikas
19.00 Väckelsemöte

Alla möten utom onsdagar, hålls på Johannelund, Missionsvägen 24. Bromma, T-bana Alvik, buss 114 till Gesundaplan.

Se även annons i Dagens Nyheter onsd och lörd!

Arne Imsen talar i **MARKARYD + SÖLVESBORG + HALMSTAD**

2—5 mars

Torsd. kl. 19.30 Sparbankslokalen, Markaryd.

Fred. och lörd. kl. 19.30 IOGT-lokalen, Sölvesborg.

Sönd. kl. 15.00 och 19.00 Folkets Hus, Halmstad.

GUD VILL VÄCKELSE!

Maranataförsamlingarna i Markaryd och Sölvesborg.

VÄLKOMMEN!

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

ett mål - en väg

Detta är början till evangelium — glädjebudskapet
— om Jesus Kristus, Guds son.

Hos profeten Jesaja står det skrivet:

— Se jag sänder min budbärare framför dig, han
skall bana din väg.

En röst ropar i öknen:

— Bana vägen för Herren,
gör stigarna jämna för honom. (Mark. 1:1—3)

I enlighet härmed uppträdde Johannes döparen
i ödemarken och predikade där för de människo-
massor som sökte sig ut till honom.

Johannes banade den väg som Jesus skulle gå
här på jorden. Drog upp riktlinjerna till första etap-
pen. Fullfölja den och nå slutmålet kunde ingen
människa göra. Likadant var det med de männi-
skor som följde Jesus ett stycke längre här i ti-
den och rummet: när Jesus i Getsemane når nåls-
ögat, självuppgivelsens port mellan den synliga
materien och den osynliga den absoluta gränsen

mellan kött och ande, mellan våra viljor och Guds,
är gudasonen ensam — fullständigt ensam.

— Vem kan då bli frälst? frågar en lärjunge för-
skräckt, å hela mänsklighetens vägnar.

— Ja, svarar Jesus, känd som snickaren Josefs
son klädd i en vardaglig mantel och enkla san-
daler, — Jag är vägen sanningen och livet. Ingen
kan komma till Fadern utom genom mig. Följ mig.

Ett övernaturligt mål — en övernaturlig väg:
Trons väg. Genom tron, som står i ständig strid
med vårt eget begränsade förnuft, när vi Jesus och
kan överlämna oss fullständigt till honom.

Genom Jesus, och identifiera de med ho-
nom, när vi den enda port som leder från den in-
dividuela och därmed även globala olycka
som är ett faktum i och genom syndafallet.

Kära läsare, fly inte verkligheten — fly till verk-
ligheten — JESUS KRISTUS.

Lars Andersson

LITTERATURDAGAR på Johannelund

den 10—12 mars!

Vi står inför en ny epok i missionshistorien. Det gäller därför att nå ut med bud-
skapet.

ANGELÄGET! Vi samtalar om evangelisation med litteratur. Du som är intresse-
rad att missionera; välkommen att vara med i samtal och bön.

Sänd ditt bröd över vattnet — i tidens längd kommer det tillbaka.

(Pred. 11:1—2,6)

Anmäl dig tel. 08/80 29 35

Uppehålle: 15:— om dagen.